

Zahvale

Kako bi od korica do korica knjiga bila u istom tonu, slijedeći osnovne arheološke postulate, odlučila sam i zahvale napisati kronološki.

Stoga, najprije hvala mojim roditeljima što su bili uz mene od prvih dana školovanja do danas. Što nikada nisu postavili pitanje „Pa gdje ćeš se zaposliti s arheologijom?“ Što su me uvijek podržavali u mom izboru, nikada ne umanjujući značaj arheologije i ne favorizirajući neke druge „lako zapošljive“ znanosti!

U arheologiji moje najveće zahvale idu troje ljudi koji su me pratili od samih studentskih početaka, prenijeli mi sva svoja terenska znanja te su mi i još dan-danas najveći oslonac u struci. To su: Hrvoje Potrebica, Daria Ložnjak Dizdar i Marko Dizdar.

Da nije bilo Hrvoje Potrebice, uz još trojicu sjajnih ljudi iz Kotline, ne bi bilo niti jednako sjajnih alilovačkih nalaza. Prva dvojica su Zdenko Bartolović, vlasnik njive i Zoran Marković, veliki ljubitelj arheologije i čovjek koji je prijavio keramičke nalaze. Osim što su mi omogućili istraživanje i registraciju lokaliteta vrlo sam zahvalna i što su se uvijek živo interesirali za naš rad, što su nas svakodnevno posjećivali na terenu i pomagali nam na sve načine. Treći od njih je moj prijatelj Josip Soudek, bez čije bi svesrdne pomoći svi tereni u Kotlini tijekom svih ovih godina bili nezamislivi. Hvala i svim dečkima iz Kaptola i okolice koji su sudjelovali na istraživanjima i pomagali mi u cijelokupnom arheološkom poslu. Hvala svim dragim ljudima iz toga kraja što su mi brojne i duge mjeseca provedene na terenu učinili ne tako teškima i što sam se tamo uvijek osjećala kao kod kuće.

Mojoj dragoj profesorici Tihomili Težak-Gregl hvala na zanimljivim predavanjima kojih se i danas živo sjećam. Hvala na razgovorima i savjetima otkako sam se zaposlila na Odsjeku i hvala joj što i danas, premda u mirovini, prati moj rad.

Dragoj kolegici Marijani Krmpotić idu zahvale za uvijek poticajne razgovore koji protječu u veselom tonu bilo da se nađemo na kavi ili čujemo preko telefona. Hvala i na brojnim savjetima i pomoći od najranijih studentskih dana.

Dragoj kolegici i našoj vrsnoj crtačici Martini Rončevići tople zahvale idu za izradu brojnih tabli materijala. Hvala joj i na svim sugestijama te na činjenici što se nikada nije libila u crtežu rekonstruirati materijal, što mi je uvelike pomoglo u interpretaciji i pronalaženju paralela.

Prijateljici i kolegici Asji Tonic hvala što je jednu prohladnu, ali sunčanu jesen provela u Alilovcima pomažući mi u istraživanjima.

Hvala svim mojim studentima koji su mi pomagali na terenu i u obradi keramike. Veliko hvala i kolegici Lei Habenšus čiji akvarel, „Istraživanja u Alilovcima“, krasi korice knjige.

Troje mojih najboljih prijatelja, Enesu Zahiroviću, Mariji Lešaji i Ani Hribar Beluhan hvala što su uvijek tu za mene i što me cijelo vrijeme prate i podupiru - od obrane doktorata, preko nastupnog predavanja do popularno-znanstvenih predavanja na kojima su uvijek u prvom redu ;)

Hvala i svim prijateljima i kolegama koji su na bilo koji način pripomogli u izradi ovoga rada.

Veliko hvala svima onima koji su u samom fotofinišu odigrali ključnu ulogu i omogućili da knjiga ugleda svjetlo dana.

Ove brojne zahvale dokaz su kako je puno ljudi zaslužno što ova knjiga danas stoji pred čitateljima, jer su i najmanja pomoći i najmanji savjet pripomogli da se od sitnih komadića stvori cijeli mozaik.

Na kraju najveće zahvale idu mojim dečkima, Jurici i Janku! Jurici, što je jedno ljeto odlučio privremeno „napustiti“ kriminalistiku i postati arheolog-asistent, obradujući sa mnom keramiku za doktorat. Hvala na bezuvjetnoj podršci i na satima provedenima u razgovorima oko brojnih arheoloških tema i problema. A mome Janku hvala što je najbolji dečko na svijetu!